

РОЗВИТОК МАЛИХ ЖАНРОВИХ
ФОРМ МОДЕРНІСТСЬКОЇ
ЛІТЕРАТУРИ

ПОЕЗІЯ У ПРОЗІ – синтетичний жанр, особливістю поетики якого є поєднання ліричних та епічних родових ознак, а головне - вільне ставлення до канонічних норм наративного та композиційного структурування тексту.

Найяскравішими представниками поезії у прозі є Михайло Коцюбинський, Марко Черемшина, Леся Українка, Ольга Кобилянська, Василь Стефаник.

ПОЕЗІЇ У ПРОЗІ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО

Михайло Коцюбинський належить до тих письменників, які створили високохудожні зразки поезій у прозі в українській літературі. Протягом 1903-1904 рр. він написав чотири ліричні твори під назвою «З глибини: «Хмари», «Утома», «Самотній», «Сон», у яких розкрив своє бачення значення мистецтва та художнього освоєння дійсності. Письменник майстерно моделює різні настрої та уявлення ліричного героя.

Сприйняття поезій у прозі було цілком відповідним талантові письменника. Вона захоплено сприймалися сучасниками, оскільки нова літературна форма була наповнена цікавими психологічними ідеями.

ПОЕЗІЇ У ПРОЗІ МАРКА ЧЕРЕМШИНИ

Поезіям у прозі Марка Черемшини характерний символізм, алегоричність, двоплановість. Поезії у прозі циклу «Листки» мають фольклорну основу, що дає підстави назвати романтизм їхнім ідейно-естетичним підґрунтям. Фольклорною символікою, алегоричними образами, казковими мотивами сповнені поезії у прозі Марка Черемшини «Сумно садинокому», «Осінь», «Плач цвітів», «Обнова», «Море», «Верба».

Художня образність поезій у прозі Марка Черемшини пов'язана із символістсько-імпресіоністичним стилем. Поезії в прозі Марка Черемшини належать до раннього етапу творчості, а саме 1897-1898 рр. датують його цикл поетично-прозових мініатюр «Листки».

Автор ретельно дотримується основних жанрово-стилістичних канонів поезії в прозі, але зауважуємо низку «особливостей» та відмінностей, які притаманні для «українського» штибу цього жанру, та для художньо-стильової манери власне Марка Черемшини.

ПОЕЗІЇ У ПРОЗІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

Поезії у прозі Ольги Кобилянської – інтегральні, антропологічні й ліричні, а також імпресіоністичні та неоромантичні. Душевні переживання постають у різних перспективах: онтологічній (сутність буття), екзистенційній (пошук гармонії), естетичній, хронотопній (час і природа як естетизований простір).

Поезії у прозі Ольги Кобилянської складніші, ніж може видатись спочатку. У них все більше простежується початок зіткнення з тодішнім мистецтвом і художніми шуканнями.

Художнє мислення Ольги Кобилянської в жанрі поезії у прозі має свою специфіку. Чимало з цих мініатюр експериментального характеру. Авторка прагнула в лаконічній, експресивній формі за допомогою образів-алегорій відтворити певні етапи душі, змалювати явища природи, особистого життя. Цей мініатюрний світ Ольга Кобилянська мовою символів змалювала у реалістичних формах

ПОЕЗІЇ У ПРОЗІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Леся Українка закарбувалася на сторінках української культури як оригінальний і самобутній митець. Творчість письменниці багатогранна щодо тематики та своєрідна стилем, якістю, що простежується у зацікавленні різними жанрами прози, драматургії та лірики.

Поезії у прозі Лесі Українки «Твої листи завжди пахнуть зів'ялими трояндами», «Сліпець» констатують, що письменниця щедро послуговується художніми засобами (метонімія, епітети, персоніфікація), слуховими та дотиковими асоціаціями, складними за смисловим навантаженням образами.

Дослідження поезій у прозі Лесі Українки дає можливість водночас поглибити знання щодо особливостей творів цього жанру.